

Aan het College van Gedeputeerde Staten van Limburg en de Provinciale Staten van Provincie Limburg

Betreft : Zienswijze Ontwerp-Omgevingsvergunning CFS B.V.
Zaaknummer : 2021-209673 / 2022-002963
Uw kenmerk : D2025-00000598 d.d. 10 juli 2025
Ons kenmerk : PRLCFS01

Weert, 21 augustus 2025

Geacht College van Gedeputeerde Staten van Provincie Limburg , geacht lid van de Provinciale Staten van Provincie Limburg,

Met deze brief doet Stichting Natuurlijk Platform een dringend beroep op u om af te zien van het verlenen van bovenvermelde ontwerp-omgevingsvergunning 'Accepteren en Bewerken van Afvalstromen verontreinigd met PFAS aan CFS B.V. Weert'. Wij verzoeken u de ontwerp-omgevingsvergunning in te trekken en het bedrijf géén vergunning te verlenen tot een verhoogde PFAS-lozing van bekende en onbekende PFAS-verbindingen op het riool van Weert.

Stichting Natuurlijk Platform is een burgerorganisatie in Weerterland die zich inzet voor een duurzamere en gezondere leefomgeving voor ons allemaal. Vandaar ook onze zorg over PFAS-lozingen door bedrijven. Er is al veel teveel PFAS in het milieu, ook in Weerterland. De verschillende PFAS-verbindingen zijn bio-accumulerend, toxisch, persistent en hebben een hoge mobiliteit, waardoor de stoffen zich snel verspreiden door het milieu. Met elke uitstoot groeit de hoeveelheid PFAS in het milieu, wat uiteindelijk tot vooralsnog onomkeerbare schade leidt. Naarmate de tijd vordert zullen de ecologische consequenties van de uitstoot van PFAS zich bovendien steeds meer doen gelden. Vanuit maatschappelijke zorgvuldigheid, mede gezien het Europees rechterlijke voorzorgsbeginsel (art. 191 VWEU), is het daarom van belang om tot een algeheel verbod voor de uitstoot of lozing van PFAS-houdende afvalstromen te komen.

Gezien het feit dat het RIVM heeft geconcludeerd dat iedere Nederlander een hoeveelheid PFAS in het bloed heeft boven de gezondheidsgrenswaarde, is het belangrijk dat er niet nog méér PFAS vrij komt, aangezien daarmee de kans op gezondheidsschade exponentieel toeneemt. De vergunning die u voornemens bent om af te geven betekent dat u de gezondheid van uw inwoners en de bescherming van ons leefmilieu ondergeschikt maakt aan economische belangen van bedrijven die met PFAS houdende stoffen werken en van bedrijven die PFAS uit afvalstromen moeten zuiveren met BBT. Een bedrijf dat gif loost op het riool heeft o.i. gebreken in de bedrijfsvoering en de toezichthoudende overheid blijft achter in de handhaving van wet- en regelgeving. Alleen bronaanpak levert echte winst op voor onze leefomgeving en gezondheid.

Na de bekendmaking van uw voornemen om de bovengemelde vergunning af te geven zijn wij een petitie gestart. Enerzijds om meer bekendheid aan deze kwestie te geven, maar ook om mensen de kans te bieden om zich uit te spreken. Die is inmiddels door bijna 1400 mensen ondertekend.

<https://actie.degoedezaak.org/petitions/bescherm-ons-drinkwater-geen-nieuwe-pfas-lozingen-in-de-zuid-willemsvaart> Het is dus duidelijk dat velen onze zorgen delen.

Enkele vragen die wij aan u hebben:

- Minimalisatie moet bij de bron gebeuren, i.c. CFS, omdat de biologische RWZI Weert de PFAS niet kan verwijderen en de bekende en onbekende PFAS zo in het oppervlaktewater terecht komt. U stelt dat de RWZI Weert dan onvoldoende toegerust is voor de eisen die in deze tijd gesteld worden aan een RWZI. Gegeven die huidige situatie: Hoe verhoudt het voornemen van de Provincie om toch vergunning te verlenen aan CFS voor de lozingen zich tot de voorzorgplicht?
- Waarom werd geen Totaal Effluent Beoordeling (TEB) toegepast in het vergunningentrajec om de huidige toxiciteit van het afvalwater van CFS te meten?
- Waarom zijn er door de Provincie aan CFS geen extra eisen gesteld aan zorgvuldige monitoring van het geloosde afvalwater, m.n. waar het de nieuwe, deels onbekende PFAS betreft? Voor deze nieuwe PFAS geldt landelijk een nullozing. Het bedrijf maakt zich er nu nogal makkelijk vanaf en de Provincie gaat daar helaas in mee.
- CFS weigert hogere kosten voor verwijdering te maken in plaats van de extra kosten door te berekenen aan toeleveranciers. Er staat in de ontwerp-vergunning geen uitvoerige onderbouwing hoe deze kostenafweging is gemaakt en waarom ervoor is gekozen de economische kosten ten laste van de maatschappij te laten komen. Waarom verplicht de Provincie het bedrijf niet om het maximaal mogelijke te doen, ongeacht de kosten die dat met zich meebrengt?
- Waarom wil de Provincie een vergunning voor onbepaalde tijd afgeven, zonder verdere eisen te stellen aan het reductietrajec waarmee uiteindelijk een nullozing van PFAS bereikt wordt?
- Welke op feiten berustende prognose heeft het bedrijf aan Waterschap en Provincie aangeleverd over het tijdstip waarop wél het maximaal haalbare verwijderingsrendement van 90-95% zal worden gehaald?
- In 2027 moet aan de KRW doelen voor ecologisch schoon oppervlakte- en grondwater worden voldaan. Hoe past volgens de Provincie het verlenen van deze vergunning daarbij?

- Wij missen een mer-beoordeling die naar ons idee wel degelijk noodzakelijk is.
- Het toestaan van PFAS-lozingen kan als onethisch worden beschouwd, gezien de bekende risico's voor gezondheid en milieu. Wij zien in de ontwerpvergunning geen onderbouwing waarom de Provincie het toch ethisch verantwoord vindt toenemende PFAS-lozingen toe te staan.
- CFS is gelokaliseerd op enkele honderden meters van N2000-gebied Weerter- en Budelerbergen & Ringselven. De Zuid-Willemsvaart waarop geloosd wordt, doorkruist het N2000-gebied in de richting van België. Wij lezen nergens in de ontwerp-vergunning dat eventuele effecten van dit gewijzigde project bij CFS met zekerheid zijn uitgesloten. Hoe weet de Provincie zo zeker dat dit gewijzigde project geen negatief effect heeft op het N2000-gebied?.
- Als CFS weigert om hogere kosten te maken voor de intensievere zuivering van haar afvalwater komt het met gif vervuilde water via de RWZI in de Zuid-Willemsvaart. Vandaar stroomt het naar de Maas en uiteindelijk naar de Noordzee. Dit water wordt gebruikt om drinkwater van te maken en om landbouwgronden te bevoelen waarop voedsel wordt verbouwd. Beseft de Provincie Limburg dat zij een provinciegrens overschrijdend probleem creëert door deze vergunning te willen verlenen en risico's neemt met de volksgezondheid van burgers in Limburg, Noord-Brabant en Zuid-Holland?

Tot slot: Bestaand ZZS beleid is om nieuwe vergunningen aan bedrijven te weigeren. Europese regelgeving voor een algeheel PFAS-verbod is in de maak. Wereldwijd zijn er landen die een nul emissie politiek voeren, maar door het 'gunstige vestigingsklimaat' in Nederland zijn dergelijke met PFAS werkende bedrijven veelal naar ons land gekomen. Ook Nederland zou de lat hoger moeten leggen om mens, dier en milieu te beschermen. Provincie Limburg noemt dat veel bedrijven en particulieren bedoeld of onbedoeld PFAS lozen en stelt dat daarop handhaven ondoenlijk is. Ook CFS speelt die kaart. U geeft aan dat CFS 'het maatschappelijk belang dient en dat weigeren de gevraagde vergunning af te geven ertoe zou kunnen leiden dat het afval illegaal verwijderd wordt of in een buitenland terecht komt met minder strenge normen.' Dit kan onbedoeld aanleiding geven voor andere bedrijven om het als excuus te gebruiken en lijkt op het schoonwassen van handen met vervuild afvalwater. Waar houdt dit op? Als CFS een vergunning krijgt, wie kan hem potentieel dan ook krijgen? En waar ligt de grens? Het PFAS-probleem is het probleem van vele kleine beetjes. Elke 'klein beetje' erbij leidt tot verdere overbelasting van de leefomgeving. Heeft de Provincie een beeld van alle PFAS-lozingen in de provincie en wat de effecten zijn van al die lozingen? En tot waar wil de Provincie gaan met het toestaan van (verdere) lozingen? En wat kosten al die lozingen aan geld en verminderde gezondheid van mens en dier?

Graag ontvangen wij een bevestiging van ontvangst van deze zienswijze alsmede een afschrift van het definitieve besluit.

Met groet,
Stichting Natuurlijk Platform